

27.1.55, יום ה'

בא טאול, לדבריו יש לטלע מ.ל. הוועדה אפנס לא מצאה ראיות משפטיות
אבל הירוגס חברור הוא שהוא נהן חוראות. כצבא אין איפון אליו, יודעים טאין
הוא אוהב הצבא, טאול מציע שאקכל משרד הנסחון. סיפרתי לו על הסיחה עם מ.ד.,
לדבריו אפשר לסדר לזמן מה יחסים נחות או יותר קורקטיים, אם כי אין לתקן
המעלות שנעשה, תודעתי לו שהעצמו לא באה בחשבון. אם כי הצבא הוא הדבר היקר
ביותר במדינה - אבל יש בעיות חסורות על המדינה, והצבא אינו אלא חלק של
המדינה. בלי שני האקלים המוסרי והמשטר במדינה - מי יודע מה צפוי לנו.
על ענף השאלה - רק חברינו בממשלה יכולים להחליט, כי הם יצטרכו לשאת
באחריות והוצאות אם יוחלט בסליחה או בחיוב.

עוד נוחחתי עם טאול על פילוג ספ"מ. לפני חדשים אחדים ניסח טאול להסביר
לי טיש כרכה בפילוג ואני חלקתי עליו. עכשיו נחברר לי, לאחר מעשה, שלא סגיתי.
מקדים היה י.ט. חשתי להלחם בתוך ספ"מ, עשיתי, בניגוד להודעתי הפוסבית,
הוא צבוי. לא יעיד לעשות דבר בלי הסכמת השט"צ, ובעצם הדבר אין הכול בינו
ובין השט"צ, מלכר פרויאולוביה שירש מאהנו. הוא רואה עצמו כן בריח לרוסיה,
מצפה לעזרתה בכיצוע ההפסקה, אם כי אינו חושב ש"שחרור" ע"י הצבא "היא" הנאי
סוקדס; גם הוא רואה בקבוצה המאוחדת הזית הכל, והפילוג בא רק מחוץ סחד שהקת"א
יבלע את הקה"מ.

נוסף לתהום האידאולוגית - הוא וחבריו אכולים שנאה, מה שאין כן בהש"צ. שאל סבור שיש גם חברים אחרים בקה"מ. נכון, אבל יש גם חברים בקה"א - ורק מחוץ רגשי חברות עמוקים הם נאמנים לקבוץ. אם יעמדו בנסיון מוסרי קשה - עדיך גם הקה"א להתפוצץ.

28.1.55

לשנות ערב חזרה פוליה.

אחר כך בא יהודה ארז עם רכי וינר, רב רטורמי שגם הוא רוצה להקים קהלה ריטורמית בארץ. דורי, בנשואיך ועוד אחדים מוכנים להצטרף, אבל יש מיעצים להקים מקודם חוגים ולא בית כנסת. התנגדתי לדעה זו. לחוגים לא יהיה כל ערך. אטנט לבית כנסת תהיה התנגדות מרועה ועצומה, אבל בסופו של דבר, יצטרפו להם המונים. שאלני אם אצטרף - עניתי בשלילה. לדעתי היהדות היא חוויה היסטורית, אלהות היא חוויה קוסמית, עולמית, נצחית. נכון שהחנך כולו רווי אמונת הבורא, ואין ספק ששעה, ירמיהו ושאר הנביאים שמעו קול אלהים, אבל אלהים לא דיבר אליהם. כל המסופר על הסנה ועל הר סיני הם פרקים בחולדות משה, ולא בחולדות אלהים.